

Sõna

**Üks Issand, üks usk,
üks ristimine. Ef 4:5**

Mõte

See on lause Pauluse kirjast Efeslastele, mis seisab juunikuu üle. Tegemist on lihtsa tõdemusega, et meil on kirikus üks Issand, kellesse me usume. Ja ristimisega me saame Ta ligidusse. Kõik! Väga lihtne! Ometi ju näeme, et kirikuid on nii palju erinevaid.

Kuid eks siingi on vaja jälle usku ja usladust, et näha, et kogu seda kirjut paletti on ikka sellesama Issanda käsi seda hoidmas. Kes tunnistavad Kristuse oma elu Issandaks, need moodustavad kiriku – õieti küll Kiriku. Juba enam kui sada aastat aga otsivad need erinevad kirikud ka teid üksteise poole. Ei küsita enam, mis meid lahutab, vaid seda, mis meid ühendab, mis on see ühisosa meil kõigil. Ei ole mitut issandat, mitut usku ega teistkolmandat ristimist. Paulus sõnastab siin omamoodi lihtsa usutunnistuse. See peabki lihtne olema, sest et Jumal on lihtne.

Palve

Taevane Isa, Sina oled Pühas Vaimus meid teinud oma lasteks ja ühendanud meid oma rahvaga. Hoia meid kõige eest, mis rikub osadust Sinu ja meie ligimestega. Aita meil elada nii, et Sinu töö saaks avalikuks meie kaudu ja me tunnistaksime Sinu armastust lähedal ja kaugel olijatele. Jeesuse Kristuse, meie Issanda läbi. Aamen

Koguduse õpetajal ilmub muusikaplaat

Koguduse õpetaja Meelis-Lauri Erikson kogub annetusi cd-plaadi väljaandmiseks.

Tegemist on elektroonilise vaimuliku muusikaga. Samalaadseid kontserte on Meelis-Lauri teinud Kadrinas Kabelikontserdid, Rakvere ja Ilumäe kirikutes.

„Aastaid tagasi tegin Pereraadiosse pikalt saatesarja Vaikuse vägi, mis mõeldud lõõgastuseks, meditatsiooniks, palveks.

Võibolla on praegusel ajal sellist asja tarvis rohkem veel, kui kunagi varem. Nüüd on valminud minu originaalmuusikaga salvestused sama mõttega. Esimesele plaadile on kogutud valitud lõigud Psalmidest, lisaks vanad lood uuendatud versioonid, näiteks „Hinga!“

Teine plaat, Missa simplex ehk Lihtne missa sisaldab lihtsalt arvutiga loodud missamuusikat klassikalises kavas – Intoitus, Kyrie, Sanctus etc kirjutatud pikkade lockdowniõhtute jooksul arvutis istudes.

Armastan ambientmuusikat, relaxing ja soothing stiili, kuid vaikust ehk kõige enam - sellest algab muusika. Töös on ka uusi projekte, aga käesolev kogumik justkui võtab kokku mu ühed esimesed tegemised elektroonilise vaimuliku muusika vallas.

Kogumiku väljaandmist saab toetada Hooandja keskkonnas veel mõned loetud päevad. Anna hoogu ja aitäh!

ILMUNUD ON TEELISTE KIRIKUD 2022

Raamatukeses on ülevaade enam kui 400 pühakoja, kabeli või palvemaja kohta, samuti jumalateenistute ning palvuste toimumisajad ning paljudes on võimalik rändjatel ka pikemalt peatuda. Selle aasta Teeliste kirikute raamatute kaanepilt on üsna inspireeriv - palju kirikuid, kuid üks usk Kristusesse. Trükkis on saadaval meie koguduse infolauas kirikus.

Teated

Surnuaiapäeva Kadrina kalmistul pühapäeval, **26. juunil kl 11** Pärast teenistust toimub kauaaegse koguduseõpetaja Henn Unt'i mälestustahvli avamine kiriku seinal. Laulab kirikukoor.

Surnuaiapäeva Hulja kalmistul **20. augustil kl 11**

Juulikuus koguduse õpetaja puhkab. Jumalateenistused kirikus juulis toimuvad **3. juuli kl 11** ja **17. juuli kl 11** (teenib Valdek Hang)

Heinakuu

Jakob Tamm

Heinakuu ilm tõi soojemad ilmad,
pilved uppunud rahusse.

Juunikuu soojus ja liblikailmas,
miski löi minus elusse.

Puhkenud pungade rohelusse
tahaksin peita nüüd näo.

Kui suvi võib tulla,
siis tulgu ta kindlasti soe.

Heinakuu, oo heinakuu,
las paista veel päikene,
et sooja nautida saaksid-
nii suur, kui väikene.

Seal ainus lootus, et
lahti kord lähevad taeva väravad
see rõhutab veel elutahti,
sealt aated silma säravad.

Veereb päike taevast
läände loojale,
heidan voodisse,
õrna une hõlma,
rahus hingama.

Jakob Tamm (1861-1907) oli Eesti luuletaja, tõlkija koolijuht ning valmimeister. Ta töötas aastaid Väike-Maarja Kihelkonnakoolis.

Poisid Vanavabriku tänavalt.

Järg jutule

„Pihlakavärvide aeg“

VIII osa

Järgmine päev oli 28 august. Vihma kallas juba hommikust saadik nagu oavarrest ning Joonas Pihlaka enesetunne oli kaunikesti sant. Noormeesteadis, et pidi end kuidagi kokku võtma, aga igapäevased tegevused ei tahtnud täna millegipärast kuidagi õnnestuda. Isa sulges end vanaisa tuppa ja hakkas seal kraamima. Joonas läks õue ning istus talu trepile. Toits ja Diina olid möödunud sealt alles eile, just sel hetkel, kui Karelli kirjadega kiirabiauto vanaisa Eedi kaasa oli viinud. Joonas ei teinud sajast välja ja oli masenduses. Sügav masendus ja kurbus võtsid järjest enam tema hinges maad. See kõik muutis paljut, nii isa kui ka tema jaoks. Ja kes võtaks küll selle leinavalu tema hingest?

„Helde aeg, mida sa siin trepi peal istud? Lähme sisse! Kus su isa on?“ Diinal oli nii palju küsimusi. Tema kollane kummimantel oli küll veidi määrdunud, aga vaatamata sellele nägi piiga väga hea välja.

„Ma ei tea, kus isa on. Arvatavasti koristab taadi kambrit.“ Joonas ütles seda peagu sosinal, aga nõustus siiski tagasi sisse minema. Nad istusid köögis nurgadiivanile.

„Diina, ma lugesin su kirja.“

„Ja siis?“

„Ning nüüd oled sa siin. Miks?“

„Vaata, Joonas asjad on ju natuke muutunud. Teie Holgeri ja minu vennaga olete poisid Vanavabriku tänavalt ja peate kokku hoidma. Su vanaisa oli sulle kindlasti väga kallis ja ma tulin, et toeks olla. Elus tehakse nii.“

„Või elus? Mis elu see selline on, kui kurvad asjad juhtuvad?“

Tüdruk mõtles mõnda aega ja jätkas: „Joonas, Joonas, see kõik, mis ma sulle selles kirjas kirjutasin, vastas tõe. Ma ei usu, et sa võisid sellest valesti aru saada, aga nüüd kus su vanaisa enam ei ole, ma mõtlesin...“

Piiga jäi poolelt sõnalt vait, sest noormeest täitis korraga mingisugune sisemine raev: „Üleüldse on kõik korraga väga palju mõtlema hakanud. Miks? Elu on keeruline, seda ütles mulle juba paps, et ta ei usalda su venda ja on siiani pahane, et me selle tööriistakuuri seikluse ette võtsime. Aga jah, aitäh sellegi poolest, et tulid.“

Diina vaatas aknast välja ja ohkas sügavalt. Tütartlast valdasid erinevad emotsioonid. Kord oli Toivo rääkinud ju, et Joonas on tema parim sõber. Aga, miks on siis elus selle usalduse hoidmine nii kohutavalt raske. Joonase isal oli õigus Toivos kahelda- oli ju Toits Nõgesnõmmes pisut paha poisi kuulsusega ja ometi jäänud Diinale ikka armastavaks vennaks. Kuidas leida tasakaal?

„Diina?“

„Jah, Joonas?“

„Kas sa usaldad oma venda?“

„Kohe päris kindlasti usaldan. Mis küsimus see selline on?“

„Siis tahan mina ka teda usaldada. Alles raskustes mõistame, kes on meie tegelikud sõbrad. Ma ei ole küll mingi filosoof ega midagi aga nüüd tahan ma tegutsema hakata. Pean saama Helmut Tunglaga rääkida. Kindlasti on ta kurvast uudisest tänaseks juba kuulnud. Ma vabandan, Diina, aga nüüd peab midagi tegema. Suured muutused algavadki väikestest.“

Tütartlaps raputas pead: „Ära kiirusta Joonas! Su vanaisa surm mõjutab meid kõiki. Toits tuli Tungla juurest. Vana õpetaja paneb teda nüüd füüsisikat ja matat õppima. Kahe päeva pärast sõidab ta Tartusse.“

„No jah, siis tuleb meil sellega arvestada.“

„Ei, ei, sest homme tulevad Toits ja Holger siia, et sinuga rääkida.“

Nüüd oli Joonase kord üllatuda:

„Või nii?“

„Nii jah.“

„Selge. Siis tean ma, mida ma homme tegema pean. Lähnen ise Reaalaine jutule. Mõelgu isa mida iganes tahab.“ *Järgneb...*

